

வகுப்பு : மூன்றாமாண்டு
தமிழ்
பாடம் : கல்வெட்டியல்
பாடம் எண் : 16AMBETA3

கல்வெட்டுக்களும், இலக்கியமும்

தமிழ் மொழியின் வரலாறென்பது, அம்மொழியின் பழைமை பெருமை சிறப்பியல்களும், அது வழங்கும் நாட்டின் அமைதி வழக்க ஒழுக்கங்களும், அதன் மக்களது வாழ்க்கைச் செய்திகளுமாகும். இவை நூல்களின் பருப்பொருள்களை ஆராய்தலால் பெறப்படக் கூடியன. இத்தகைய வரலாறுகளைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை அறியாதவர் களென்றேனும் புறக்கணித்தவர்களென்றேனும் கூற முடியாது: ஒரு நூலுக்கு முகவுரையாகிய பாயிரம் இன்றியமையாத தென்பது தெரிந்ததே; "ஆயிர முகத்தானமைந்த தாயினும்--பாயிர மில்லது பனுவலன்றே" என்பது இலக்கணம். பாயிரம்--புறவுரை முகவுரை நூன்முகம் என்பன பரியாயச் சொற்கள். நூல்களுடையவும் நூலாசிரிய ருடையவுமாகிய வரலாறுகளும் பிறவும் நூல்களை யொப்பவே என்றும் நிலை நிற்கவேண்டும் என்ற எண்ணங் கொண்டே "ஆக்கியோன் பெயர் வழி, எல்லை, நூற்பெயர், யாப்பு, நுதலிய பொருள், கேட்போர், பயன், காலம், களன், காரணம்" என்ற பதினொரு செய்தியையும் கொண்ட சிறப்புப்பாயிரத்தை ஒவ்வொரு நூலும் உடைத்தாயிருத்தல் வேண்டும் என்றும், இப்பருப் பொருள்களை அறிதலால் நூன் பொருளாகிய நூல் மாணாக்கர்க்கு எளிதிற்

செல்ல இடமுண்டென்றும் விதிக்கலாயினர் பெரியோர். ஒரு நூலுக்குப் போலவே அந்நூற் பரப்பையுடைய பாஷைக்கும் இத்தகைய பாயிரம் வேண்டத்தக்கதேயாம். முன்னோர் விதித்த முறைப்படி ஒவ்வொரு நூலும் தன் பாயிரத்தை உரியவாறு கொண்டிருக்குமாயின்--அவற்றின் தொகுதியே பாஷையின் சரித்திரமாகக் கூடியது. இச்சரித்திரம் இவற்றிற்கண்ட செய்திகளைக் கொண்டு அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி காட்டி எழுதும் நூல்கள், கொழுச்சென்ற வழித் துன்னாசி இனிது செல்லுமாறு போல, பாஷையின் நுண்பொருள்களில், மக்கள் மனம் பற்றுதற்குப் பேருதவி புரியத் தடையில்லை. ஆகவே, இக்காலத்தோரால் தமிழ்ச் சரித்திரம் என்று சொல்லப்படுவது யாதெனின், அது தமிழ்ப் பாயிரமேயன்றிப் பிறிதன்று என்பது தெரியலாம். இத்தகைய பாயிரம் கருவமைந்த மாநகர்க்கு உருவமைந்த வாயின் மாடம் போலவும், தகை மாண்ட நெடுஞ்சுவர்க்கு வகைமாண்ட ஓவியம் போலவும் பாஷைக்கு அலங்காரமாய் அதன் பெருமையைச் சிறப்பாகக் காட்டவல்லது. அதனால், இக்காலத்தவர் அவாவானது, இத்தகைய தமிழ்ப் பாயிரத்தை அறிவதில் விசேடமாக இருப்பது இயற்கையேயாம். நாகரீகம் பெற்றுள்ள நாட்டாரெல்லாம் தங்கள் பாஷா சரித்திரங்களைப் பெரிதும் விரும்பிப் புதியவாகக் கண்டெழுதித் தம் பாஷைப் பெருமையை உயர்த்தி வருகின்றனர். அதனால், பழமை பெருமைகளையுடையதமிழ்மக்கட்கும், அத்தகைய அவாவிருப்பதில் அதிசயமொன்றுமில்லை. இத்தமிழ்வரலாறுகளையும் வழக்குகளையும் அறிந்து மகிழ்வதற்கு அதன் கண்ணமைந்த நூற்பரப்பு இன்றியமையாத கருவி என்பது தெரிந்ததே. இதனைப்போல் அவற்றை அறிதற்கு முக்கியமாக வேண்டத்தக்க கருவி வேறுமுண்டு, அவற்றுட் சிலாதாமிர சாஸனங்கள் சிறந்ததொன்றாம். நாட்டின் மூலை முடுக்குகளிலுள்ள சாஸனங்கள் அறிஞர்களாற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஆண்டுதோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்தித்திரம் வாய்ந்த உத்தம சீலர்களால் ஆலயங்கட்கும் மற்ற தர்மங்கட்கும் ஆசுந்திரார்க்கமாகச் செய்யப்பட்ட அறச்செய்கைகளே இச்சாஸனங்களிற் பெரும்பான்மை காணப்படும் செய்திகள். இவற்றினின்றும் பண்டையோர் தெய்வங்களிடத்தும் அடியாரிடத்தும் மற்ற மக்களிடத்தும் காட்டிவந்த மனப்போக்கின் பெருமை முழுதும் நன்கறியப்படும். என்றும் நிலைக்க வேண்டியனவாக செய்யப்பட்ட அறங்களால், அரசருடையவும் அதிகாரிகளுடையவும்

அனுமதி பெற்றுக் கோயில் முதலிய பொதுவிடங்களில் சாஸனங்கள் தூவிலும் இசம்பிலும் வெட்டிப் பலரும் அறியப் பகிரங்கப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. முன்னோர்களுடைய நிரதிசயமான தர்மச் செயல்களைக் குறிக்கும், இச் சாஸனங்களை ஒருமுகமாகத் தொகுத்துப் போற்றும்படி சாஸன விலாகாக்களைத் தேசமெங்கும் தாபித்து நடத்தும் அரசாங்கத்தார் செயல் நம்மவரது போற்றற்கும் புகழ்ச்சிக்கு முரியதாகும். நம்முன்னோர்கள் நிலைத்திருக்கவேண்டிச் செய்தப் பேரறங்கள் அரசியல்களின் மாறுபாட்டால் பெரும்பாலும் சிதைந்தன. ஆயினும், அப்புண்ணிய மக்கள் வரலாறுகளை நாம் அறிந்து மகிழும்படி செய்துவரும் பேரறம் இப்போது நம் அரசாங்கத்தாருடையன என்றே சொல்லலாம். இத்தகைய சாஸனங்கள், முன்னோரது அறச்செயல்களை மட்டுமன்றித் தமிழ்மொழியின் உள்ளடான நுண்பொருள்களையும், வெளியீடுகளான பருப் பொருள்களையும், அறிதற்குப் பேருதவி புரிவனவாயுள்ளன. அதனால், தமிழ் வரலாறுகளை அறிதற்கு, இவை பெரும் கருவிகளாக வேண்டப்படுகின்றன.

இருபது வருஷங்கட்கு முன்பு நான் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடத்தி வந்த போது, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ கோபிநாதராயவர்கள் சாஸனங்களினின்றும் கண்ட அரிய விஷயங்கள் பலவற்றை அதற்கு எழுதி உதவி வந்தனர். ராயவர்களது சாஸன ஆராய்ச்சி வன்மை இணையற்றது என்பதைப்பற்றி நான் இங்கே கூறுவது மிகையே, அவர்கள் எழுதிய விஷயங்கள் சிலவற்றில், சாஸனச் செய்திகளிலேயே அதிக மதிப்புக் காட்டியும், இலக்கியங்களில் அத்துணையின்றியும், எழுதிய பாகமும் உண்டு. அவ்விடங்களில் எனக்கும் அவர்கட்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட, அது பற்றி, இலக்கியப் பெருமையையே அதிகமாக நானெடுத்துரைத்து எழுத நேர்ந்தது. ஆனால் நெடுங்காலம் இடைச் சென்றபின் இவ்விஷயமாக நாங்களிருவோரும் சத்தித்த போதெல்லாம் சம்பாஷித்துக் கொண்டதென்ன எனில், அவ்விரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று இன்றியமையாதனவாதலால், அவை ஒப்ப மதித்துப் போற்றக் கூடியன என்பதேயாம். சாஸன வழக்கெல்லாம் இலக்கியத்துடனும், இலக்கிய வழக்கெல்லாம் சாஸனத்துடனும் ஒருங்கியுள்ளும், ஒன்றையொன்று விலக்கியும் செல்லுமானால்,

இந்நம்பிக்கை கொள்ளத் தடையென்னை? ஆகவே, அவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று உணர்ந்து கொள்ளுதற்கு இன்றியமையாதன என்பது பெறப்படுகின்றது. தமிழ் மக்கள் அவ்வக்காலத்து வழங்கிய உலக வழக்கு முறையில் வாக்கிய ரூபமான சாஸனங்கள் அமைந்தனவாகும். அவை செய்யுள் வழக்கிற்கேயுரிய சொற்களையேனும் மரபுகளையேனும் உடையனவல்ல. அவற்றிற் பயில்வன வெல்லாம் அவையெழுதப்பட்ட காலத்தோடு சம்மந்த முடையனவேயல்லது வேறில்லை. ஆதலால், அச்சாஸனங் கூறும் சொற்பொருள் மரபுகள் யாவும் காலவியற்கைப்படி அமைந்தன என்றே அறியத்தக்கது. பழைய இலக்கியங்களும் அத்தன்மை கொண்டனவேயாம். செய்யுட்கேயுரிய சொற்களையும், மரபுகளையும், இலக்கியங்கள் கொள்வனவாயினும் தத்தங் காலத்துக்குரியனவாகிய உலக வழக்குச் சொற்பொருள்களையும் அவை பெரிதும் வழங்குகின்றன. ஆக சாஸனங்களும் இலக்கியங்களும் காலவியற்கைக்குற்ற உலக வழக்குக்களைக் கொண்டுள்ளமையால், அவ்வக்காலங்கட்கமைந்த அவ்விரண்டும் பலவிடங்களில் ஒற்றுமைப்பட நேர்கின்றன. அஃதாவது 1000 வருஷங்கட்கு முன் உலக வழக்காகக் கண்ட சாஸனச் சொற்பொருள்கள் ஒரு நூலில் அருமையாகக் காணப்படுமாயின், அந்நூல் ஏறக்குறைய அச்சாஸன காலத்தை ஒட்டியது என்று கருத்த தடையில்லை யன்றோ? இலக்கியங்கள் மேற்குறித்தபடி பாயிரத்தை பதினொன்றையும் கொண்டனவாயின், அவற்றின் காலமும் இன்னதென்று நாம் தெரியக்கூடும். ஆக, சாஸனங்களும், இலக்கியங்களும் ஒற்றுமைப்படுதலால் உண்மைப் பொருளுணர்ச்சியை நாம் அவற்றினின்று கொள்ளக்கூடியதாகின்றது. சாஸனங்கள் பெரும்பாலும் அவை அமைந்த காலநிலை தெரியக் கூடியவைகளாகவே உள்ளன. காலந் தெரியாதவற்றையும், அதன் எழுத்தமைதி கொண்டும், அரசாட்சி வருஷங்கொண்டும், அது இன்ன நூற்றாண்டினதாக வேண்டும் என்று சாஸனவறிஞர்கள் கூறவல்லவர்கள். இவை போலவே இலக்கியங்களும் அவற்றின்உள்ளீடான வழக்குக்களையும் வரலாறுகளையும் கொண்டு அவை இன்ன நூற்றாண்டுக்குரியன என்று நாம் மதிப்பிடக் கூடும் (பக்கம் 4-7).

இதுவரை கூறிவந்த செய்திகளால் இலக்கியம் சாஸனங்கள்-- வரலாறுகளாலும், வழக்குகளாலும் ஒற்றுமைபெற்று ஒன்றிற்கொன்று பொருளுணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாயுள்ள விஷயம் நன்றாக விளங்கியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நான் கூறியவை சாஸனங்களையெல்லாம் முற்றவாராய்ந்து சொன்னவையல்ல. இப்போது வெளிவந்துள்ள சாஸனங்கள் மிகவும் சொற்பமேயாகும். புதியவாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வரும் கல்வெட்டுக்களைப் பற்றிய அறிக்கைகள் சாஸன இலாகாதார்களால் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வறிக்கைகளிற் கண்டபடி மூலசாஸனங்கள் நெடுங்காலம் வெளியிடப்படாமலே தொகுக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. இப்போது சில வருஷங்களாகத் தான் அவற்றை பலர் விருப்பப்படி வெளியிட்டு வருகின்றனர். அவற்றில் இதுவரை 6 தொகுதிகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இன்னும் வெளிவர வேண்டிய தொகுதிகள் மிகுதியாகும். இவையெல்லாம் முற்றுப்பெற்றால் எத்தனையோ அரிய புதிய செய்திகளை அறிய இடமுண்டென்பதில் ஐயமில்லை. நான் கூறியவற்றிற் பல விஷயங்கள், சாஸனவிலாகாதார்கள் வெளியிட்ட அறிக்கைகளையே ஆதாரங்களாகக் கொண்டவை. ஆதலால், மூலசாஸனங்கள் கிடைத்தபின் என் கொள்கைகள் சில மாறுதலடையவுங் கூடுமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் கூறியவை...
என் உபந்யாசங்களிலே இலக்கியங்களிற் கண்ட அரசர் புலவர்களின் காலங்கள் சாஸன விசேஷமாக ஆராயப்பட்டன. இவ்வாறு நான் ஆராய நேர்ந்ததற்குத் தக்க காரணமுண்டு. நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயமான இலக்கிய சாஸன வரலாறுகளையும் வழக்குகளையும் காலமுறையில் வைத்து நான் விளக்கியிராவிடின் அவை தலைதடுமாறிப் போய்விடும். சரித்திரமாகிய சித்திரம் வரைதற்கு அமைந்த சுவர்த்தலம் போன்றது காலமாகும். காலவரையறையில்லாமல் எழுதப்படும் முன்னோர் வரலாறுகளும் வழக்குகளும் சாஸ்திரீயமான சரித்திர நூல்கள் ஆகா. நம் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள வினோதரச மஞ்சரி போன்ற புலவர் வரலாற்று நூல்களை நோக்குவோமாயின் முற்காலத்தவர் வரலாறு பிற்காலத்தவராகவும் ஒருவர் கதை மற்றவரது கதையாகவும், பழையவர் பாடல்கள் புதியவர் பாடலாகவும் பலவகையில் பிறழ்ச்சியுற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

முற்காலத்தவரான ஓளவையாரையும் பிற்காலத்தவரான ஏகாம்பலாணனையும் கம்பர் வரலாற்றுடன் இயைத்து வழங்கும் கதைகளை அந்நூல் முதலியவற்றிற் காணலாம்.

ஏகம்பலாணன் 16-ம் நூற்றாண்டில் தென்காசியாண்ட சீவலமாறன் காலத்தவன் என்பதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவ்வாறே ஆழ்வார்கள் காலங்களைப்பற்றிச் சரித்திரம் எழுதினோர் சிலர், குலசேரப் பெருமான், ஸ்ரீவல்லப பாண்டியன் என்பனபோன்ற பெயர்கள் சாஸனங்கள் சிலவற்றிற் கூறப்படுவனவற்றை வைத்துக்கொண்டு, இராமானுஜர்க்கும் பிற்பட்டவர்களே அத்திருமாலடியார்கள் என்று எழுதிவிட்டனர். அவற்றையெல்லாம் தவறென்று இப்போது நன்றாகத் தெரிந்தவர்களுக்கூட, நாதமுனிகள் காலத்தும் அவர்கட்குப் பின்பும் அவ்வடியார்களை நிறுத்தி எழுதிவருகின்றனர். இலக்கிய சாஸன வழிகளால் ஆராய்ந்த நாம் உண்மை வரலாறுகளைக் கொள்ளாது போனால் பல விபரீதவுணர்ச்சிகட்கு இடமாகத் தடையில்லை. இன்னும் எத்தனையோ உதாரணங்கள் காலநிலை தெரியாமல் தலைதடுமாறியுள்ள விஷயங்கட்குக் காட்டலாகும். ஆதலால் இலக்கிய வரலாறுகள் விளங்கவேண்டி அரசர் புலவர் காலங்களைச் சாஸன வழியால் பலவிடங்களில் நாள் கூற நேர்ந்தது.

சாஸனங்கள் பெரும்பாலும் பாஷை நடைபாற் சிறந்தவை என்று சொல்வதற்கில்லை. அவற்றைக் கல்லில் எழுதிய முறையில் எழுத்துப்பிழைகளும் இலக்கணக் குற்றங்களும் நிரம்பவுள்ளன. இவற்றைத் தமிழறிஞர் படித்தறிவதில் விருப்பங்கொள்வது அரிதேயாம். ஆயினும், நம் தமிழ்முன்னோர் தங்காலத்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்த முறைகளை இவை உணர்த்துவன என்று நாம் அவற்றைப் போற்றத்தக்கது. சாஸனங்கள் பலவற்றில் இலக்கிய வழக்கமைதியில்லையேனும் இலக்கியங்களிலே சாஸன வழக்கமைதிகளை மேலே நாள் கூறிவந்த முறையில் நெடுகக் காணத் தடையில்லை. ஆகவே, காலநிலைக்குத்தக்க பொருளுணர்ச்சியை அறிய வேண்டுமாயின், நம் தமிழ் மக்கள், இச்சாஸனங்களைக் கற்றல் இன்றியமையாதது என்று திரும்பவும் வற்புறுத்துகிறேன். என் உபந்யாசங்களால் சேக்கிழார் முதலியோர் வாக்கிற்கண்ட வரலாறுகளையும் சொற்பொருள் வழக்குகளையும் இச்சாஸனங்கள் எவ்வளவு தெளிவாக்கி

நிற்கின்றன என்பது நன்கு விளங்கினவன்றோ? சாஸனவிலாகாதார்கள் தங்கள் கண்டுபிடித்து வரும் சாஸன வரலாறுகளை ஆங்கில பாஷையில் ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். ஆனால், மூலசாஸனங்களையும் அவ்வாறு ஆங்கிலவெழுத்தில் பதிப்பிபாது தமிழில் வெளியிட்டு வருவதளவில், நமது பாக்கியமேயாம்.

தேச சரித்திரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இச் சாஸனங்களைப் படிப்பதால் விஷயங்கள் விளங்க இடமில்லை. அதனால், அவ்விக்கைகளைத் தேசபாஷையிலும் வெளியிடுவது, தமிழ்மக்கள் தங்கள் நாட்டு வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பேருதவியாகும். என்போலத் தமிழ்ச் சரித்திரங்களை ஆராய்வதில் ஆசையுள்ள பண்டிதர்கள் சாஸன வரலாறுகளை அறிந்து தங்கள் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட செய்திகளை வெளியிடுதற்கும் ஏற்றதாகும். தமிழ் மக்களது இலக்கியப் பொருளுணர்ச்சிக்குச் சாஸனவுதவி எவ்வாறு வேண்டப்படுவதோ, அவ்வாறே சாஸன விஷயங்களை வெளியிடுவோர்க்கு இலக்கிய உதவி இன்றியமையாத தென்பது நிண்ணம். பாஷா பண்டிதர்கள் உதவியை இச் சாஸன விலாகா நாடாமல் இருப்பதறிந்து விசனிக்கின்றேன். இதனால் பலகுறைகளுண்டு என்பதற்கு எத்தனையோ விஷயங்களைக் காட்டத் தடையில்லை. சென்ற உபந்யாசங்களிலும் பல செய்திகள் இதனைத் தெளிவாக்கியிருக்குமென்று நம்புகிறேன். இவ்வாறு கூறுவதால், சாஸன விலாகா வறிஞர்க்குத் தமிழறிவு இல்லை என்று நாள் கூறுவதாக நினைத்தல் கூடாது, அவர்கட்கு ஒருவகையான தமிழ் ஞானம் உண்டென்பதிலும் அவரெல்லாம் ஆங்கிலத்திற் பேரறிவாளிகள் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆங்கிலத்திலவர்கள் படைத்துள்ள அறிவினளவு தமிழ்ச்சாஸன வாராய்ச்சி செய்யும் அவர்கட்கு இலக்கியங்களிலும் இருப்பது அவசியமன்றோ? அத்தகைய தமிழ் ஞானம் அத்துறையிலேயே உழைத்து வரும் பாஷாபண்டிதர்க்குள்ளது போல அவர்கட்கு இருக்க நியாயமில்லை. அதனால், அப்பண்டிதர்களுதவி சாஸனவிலாகாவுக்கு இன்றியமையாதது என்பேன். சாஸனங்களில் எத்தனையோ பாடல்கள் உள்ளன. அவையெல்லாம் சேர்ந்து தொகுக்கப் பெற்றால், ஒரு சிறந்த இலக்கியமாகத் தடையில்லை. 'பெருந்தொகை' என்ற பெயர்

கொண்ட நூலொன்று செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் சில வருஷங்களாக நான் வெளியிட்டு வருதலை அறிஞர் பலரும் அறிவர். அவற்றில் பழைமையும் பெருமையும் உடைய பாடல்களைப் பலவழிகளாலும் திரட்டி வந்த முறையில், இச்சாஸனப் பாடல்களையும் கிடைத்தளவில் சேர்த்திருக்கிறேன். மைசூர் சமஸ்தானம் சாஸன அத்யக்ஷராய் இருந்து இளைப்பாறுபவரும், என் தந்தையாரது மாணாக்கருமான வித்யாபூஷணம் ஸ்ரீமாந் ஆர். நரசிம்மாசாரியரவர்கள் (எம். ஏ) கன்னட சாஸனங்களிற் கண்ட பாடல்களை யெல்லாம் திரட்டிப் பல தொகுதிகளாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இது போலத் தமிழ்ச்சாஸனங்களை அவ்விலாகாதார்களேனும் மற்றச் செந்தமிழறிஞர்களேனும் செய்வது முக்கிய மென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நானும் நண்பர் டி.ஜி. ஆராவமுத ஐயங்காரவர்களும் இதற்காக முயன்றும் பலியாமையால் அத்தகைய தொகைநூல் வேறு எவ்வகையாலேனும் கிடைக்கட்டும் என்று இவ்வேண்டுகோள் செய்யலானேன். சாஸனப் பாடல்களைக் கல்வெட்டிலுள்ளபடி, சாஸன விலாகாதார் பதிப்பித்து வருகின்றனர். இது ஒரு வகையில் நன்மையே. ஆனால், தக்க பண்டிதர்களைத் துணைக்கொண்டு சீர் அடி தளை முதலியன விளங்கும்படி பாட்டுருவமாகவும் அவற்றைப் பதிப்பித்தலும் இன்றியமையாதது.

2 மதிப்பெண்

1. குறியீடுகள் என்றால் என்ன?
குறியீடுகள் என்பது பாணையின் உட்புறத்திலோ அல்லது வெளிப்புறத்திலோ பாணை சுட்டபின் கீறப்பட்டவையாகும்.
2. சித்திர எழுத்துக்கள் எவைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன?
மிகப்பழமையான சிந்துசமவெளிப் பண்பாட்டின் வாழ்விடங்களில் கிடைத்தது ஒரு வகை சித்திர எழுத்துக்கள் முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.
3. குறியீடுகள் எவற்றைக் குறித்தன?
பாணை செய்வோரின் சின்னம்
பாணை உரிமையாளரின் சின்னம்
குலச் சின்னம்
இவற்றை குறியீடுகள் குறித்தன.
4. பூலாங்குறிச்சி எங்கு அமைந்துள்ளது?
சிவகங்கை மாவட்டத்துத் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் பூலாங்குறிச்சி அமைந்துள்ளது.
5. பூலாங்குறிச்சி கல்வெட்டு மூலம் எதனை அறிகிறோம்?
பண்டைய தமிழிலக்கிய காலத்திற்கும் பல்லவர் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வழக்கிலிருந்த தமிழ்பிராமி, வட்டெழுத்து, தமிழ் ஆகிய எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களையும் அவை வளர்த்து நிற்கும் முறையினையும் அறிகிறோம்.
6. பூலாங்குறிச்சி கல்வெட்டுக்கள் எக்கால கட்டத்தில் எழுதப்பெற்றவை?
தமிழ்நாட்டில் பிராமியிலிருந்து தமிழ் வட்டெழுத்துக்கள் தோன்றி வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் எழுதப் பெற்றவையாகும்
7. இந்திய நாட்டின் எழுத்து வரிவங்கள் எதிலிருந்து பெறப்பட்டவை?
பிராமி எழுத்துக்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை ஆகும்.
8. தொண்டைமண்டல கல்வெட்டு பற்றி எழுதுக.
கி.பி. 6,7ம் நூற்றாண்டில் வட்டெழுத்து தமிழ், கிரந்து எழுத்துகளுடன் கூடிய கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் தொண்டை மண்டலப் பகுதியில் கிடைத்தவையாகும். பிராமியிலிருந்து வட்டெழுத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியை இதன் மூலம் அறிகிறோம்.
9. பிராமிக்கல் வெட்டு முதன்முதலில் எங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?
மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டம் கீழவளவு என்னுமிடத்தில் பிராமிக் கல்வெட்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.
10. கோயில் சாஸனங்கள் எதில் வெட்டப்பட்டன?
கல்லிலும், செம்பிலும் கோயில் சாஸனங்கள் வெட்டப்பட்டன.
11. கல்வெட்டுக்களின் பொதுக்கூறுகள் யாவை?
  1. மங்கலச்சொல் அல்லது சொல்தொடர்
  2. அரசனின் பெயரும் ஆட்சியாண்டும்
  3. கல்வெட்டின் நோக்கம்
  4. ஓம் படைக்கிளவிஆகியவை கல்வெட்டின் பொதுக் கூறுகள் ஆகும்.
12. செப்பேடுகள் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டன?
பட்டயம், செப்புப்பட்டையம், தாமிரசாஸனம், தாமிரப்பட்டயம், செப்புப்பத்திரம் என பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன.
13. சிறப்பு மிக்க செப்பேடு எது?
பாண்டியரின் வேள்விக்குடி செப்போடு சிறப்புமிக்க செப்போடாகும்.
14. செப்போடுகளில் எண்கள் எவ்வாறு பெறிக்கப்பட்டிருந்தன?
செப்போடுகளில் தமிழ் எண்களே எழுதப்பெற்றிருக்கும் 10,100,1000

ஆகியவற்றிற்கு தனி வடிவங்கள் குறிக்கப்பட்டு இருக்கும். பின்னங்களும் குறிக்கப்பட்டு இருக்கும்.

15. மெய்க்கீர்த்தி என்றால் என்ன?
பாட்டுடைத் தலைவரின் (அரசன்) புகழைக் கூறுவது மெய்க்கீர்த்தி எனப்படும்.
16. சண்டேசுரன் ஓலை என்றால் என்ன?
சிவன் கோயிலுக்குரிய பொருளை வாங்கினாலும், விற்றாலும், கொடையாக அளித்தாலும் சண்டேசுர நாயனார் பெயரில் ஆவணம் செய்யப்படும். அதற்கு சண்டேசுரன் ஓலை என்று பெயர்.
17. தனி ஓலையை எவ்வாறு அழைப்பார்?
தனி ஓலையை ஏடு என்று அழைப்பார்.
18. தற்குறி என்றால் என்ன?
ஆவணங்களில் கையொப்பம் இடத் தெரியாதவர்கள் எழுத்தாணியால் சிறிது கீறவர். இந்தக் கீறல் அல்லது குறி தற்குறி எனப்படும்.
19. வெட்டப்பேறு குறிப்பு வரைக.
ஊர்களை மொத்தமாக தானம் செய்யும் முறைக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்களுள் ஒன்று வெட்டப் பேறு ஆகும்.
20. வாரம் என்றால் என்ன?
நிலக்குத்தகைகளில் ஒரு வகைக்கு வாரம் என்று பெயர்.
21. மாராயம் என்றால் என்ன?
மகிழ்ச்சி, நற் செய்தி, பாராட்டு இவைகளைக் குறிக்கும் சொல் மாராயம் எனப்படும்.
22. சேலம் மாவட்டத்தில் எத்தனை கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன?
330 கல்வெட்டுகள் சேலம் மாவட்டத்தில் கிடைத்துள்ளன.
23. சோழர் படைகள் எங்கு இருந்ததாக கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன?
நாகபட்டினத்தில் சோழர் படைகள் இருந்ததை கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன.
24. மராட்டியர் கல்வெட்டுகள் பற்றி எழுதுக.
மராட்டியர் கல்வெட்டுகள் தஞ்சை, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, பாண்டிச்சேரி சென்னை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே உள்ளன. சில மராட்டி, ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் பாரசீகம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.
25. முத்திரை ஓலைகளை எழுதியவர்கள் யார்?
முத்திரை ஓலைகளைப் பெரும்பாலும் ஊர்க்கணக்கர்களும் சிறு பான்மை வாத்தியார்களும் எழுதியுள்ளனர்.

5 மதிப்பெண்

1. தமிழ் வரிவடிவங்களின் வளர்ச்சியை அட்டவணைபடுத்துக.
2. கல்வெட்டுகளும், இலக்கியங்களும் குறிப்பு வரைக.
3. கல்வெட்டின் வரலாற்றுச் சான்றுகள் பற்றிவிவரி.
4. ஆன் பெயர் காட்டும் சமுதாய பகுதிப் பெயர்கள் பற்றி எழுதுக.
5. ஆவண வகைகள் பற்றி விளக்கியுரைக.
6. மாராயமும், மாராயனும் பற்றி விளக்குக.
7. விடுகாதழகிய பெருமாள் பற்றிய செய்திகளை எழுதுக.
8. செப்பேடுகள் பற்றி எழுதுக.
9. ஓலை ஆவணங்களின் தன்மையையும், சிறப்பினையும் எழுதுக.
10. விசய நகர, நாயக்கர் காலம் பற்றிய செய்தியினை எழுதுக.

10 மதிப்பெண்

1. சில அரிய சொற்கள் பற்றி விளக்கி வரைக
2. ஆள் பெயர் சமுதாயம் பற்றி விவரி
3. ஹிந்து, முஸ்லீம் சமய ஒடுமைப்பாடு பற்றி கல்வெட்டுகள் உரைப்பன யாவை?
4. பண்டைக் குறியீடுகளும் எழுத்துகளும் பற்றி கட்டுரைக்க
5. பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டு எழுத்துகள் பற்றி எழுதுக.
6. தமிழ்நாட்டின் எழுத்து வளர்ச்சி பற்றி விவரி.
7. “மெய்க்சீர்த்தி” கட்டுரை வரைக
8. தமிழ் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்புகள் கட்டுரை வரைக
9. தமிழ் கல்வெட்டும், வரலாறும் பற்றி விவரி
10. ஆவண வழக்காறுகள் பற்றி விவரி
11. சில அரிய சொற்கள் பற்றி கட்டுரை வரைக
12. ஆவணச் சுவடிகள் எதற்காக பதிவு செய்யப்படன?
13. வைத்திய குலத்தின் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று உட்காறுகள் பற்றி எழுதுக.
14. கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள இந்து - முஸ்லீம் சமய ஒருமைப்பாடு பற்றி தொகுத்துரைக்க
15. ஆவண பதிவு முறை பற்றி கட்டுரை வரைக
16. செப்போடு பதிப்பித்தலில் கூறப்பட்டுள்ள கூட்டெழுத்துகள் மற்றும் குறியீடுகள், வரிவடிவம் பற்றி எழுதுக
17. கல்வெட்டுகளின் படிவமும் பொருளீடும் பற்றி தொகுத்துரைக்க
18. சேலம் மாவட்ட கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள புதுமையான செய்திகளை எழுதுக
19. அழிந்தியூர் வரகுண ஈச்சுரக் கல்வெட்டுகள் தொகுத்துரைக்க